2026/697

20.3.2026.

UREDBA (EU) 2026/697 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 11. ožujka 2026.

o suradnji među provedbenim tijelima odgovornima za provedbu Direktive (EU) 2019/633 o nepoštenim trgovačkim praksama u odnosima među poduzećima u lancu opskrbe poljoprivrednim i prehrambenim proizvodima

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 43. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ([1]),

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ([2]),

budući da:

(1) U lancu opskrbe poljoprivrednim i prehrambenim proizvodima znatne neravnoteže u pregovaračkoj moći između dobavljača i kupaca poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda lako mogu dovesti do nepoštenih trgovačkih praksi. Direktivom (EU) 2019/633 Europskog parlamenta i Vijeća ([3]) uveden je minimalni standard Unije za zaštitu od nepoštenih trgovačkih praksi kako bi se smanjila pojava takvih praksi, koje imaju negativan učinak na životni standard poljoprivredne zajednice.

(2) U izvješću Komisije naslovljenom „Provedba zabrane nepoštenih trgovačkih praksi radi jačanja položaja poljoprivrednika i gospodarskih subjekata u lancu opskrbe poljoprivrednim i prehrambenim proizvodima – trenutačno stanje” od 23. travnja 2024. istaknuta je postojanost neravnoteža u lancu opskrbe poljoprivrednim i prehrambenim proizvodima, zbog čega raste potreba za novim mjerama za jačanje zaštite dobavljača i osiguravanje dostatne pregovaračke moći svim gospodarskim subjektima.

(3) Direktivom (EU) 2019/633 od država članica zahtijeva se da imenuju provedbena tijela kako bi se osigurala učinkovita provedba zabrana utvrđenih u toj direktivi. Tom se direktivom od Komisije i tih provedbenih tijela zahtijeva i bliska suradnja kako bi se osigurao zajednički pristup u pogledu primjene pravila utvrđenih u navedenoj direktivi. Osobito, provedbena tijela trebaju nastojati spriječiti ili zaustaviti nepoštene trgovačke prakse s prekograničnom dimenzijom koje se javljaju na njihovim državnim područjima. To trebaju činiti zajedničkim radom, među ostalim razmjenom informacija i pomaganjem u istragama koje imaju prekograničnu dimenziju. Iako su opseg i mogućnosti suradnje na temelju Direktive (EU) 2019/633 i dalje u potpunosti dostupni provedbenim tijelima država članica, primjereno je ukloniti određene poteškoće povezane s mehanizmom za suradnju i povećati njegovu djelotvornost.

(4) Zbog načela teritorijalnosti provedbenim bi tijelima prikupljanje informacija, utvrđivanje povrede te izricanje i izvršenje novčanih kazni i drugih jednako učinkovitih sankcija moglo biti otežano ako kupac ima poslovni nastan u drugoj državi članici. To je primjerice slučaj ako gospodarski subjekti u lancu opskrbe poljoprivrednim i prehrambenim proizvodima ili savezi tih gospodarskih subjekata imaju strategiju prekogranične kupnje. Takve poteškoće utječu na sustav provedbe uspostavljen Direktivom (EU) 2019/633, koji ovisi o suradnji među provedbenim tijelima, i mogle bi dovesti do neujednačene provedbe mjera za zabranu nepoštenih trgovačkih praksi, čime se narušava zaštita dobavljača poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda predviđena tom direktivom. Stoga je primjereno utvrditi određena jedinstvena pravila kojima se jača suradnja među provedbenim tijelima u prekograničnim slučajevima. Jačanje te suradnje dovelo bi do učinkovitije zaštite od nepoštenih trgovačkih praksi s prekograničnom dimenzijom i doprinijelo jačanju položaja poljoprivrednika u tom lancu opskrbe, čime bi se poljoprivrednoj zajednici osigurao primjeren životni standard.

([1]) SL C, C/2025/2970, 16.6.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/2970/oj.
([2]) Stajalište Europskog parlamenta od 12. veljače 2026. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 5. ožujka 2026.
([3]) Direktiva (EU) 2019/633 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o nepoštenim trgovačkim praksama u odnosima među poduzećima u lancu opskrbe poljoprivrednim i prehrambenim proizvodima (SL L 111, 25.4.2019., str. 59., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/633/oj).

(5) Budući da se Direktivom (EU) 2019/633 državama članicama omogućuje da zadrže ili uvedu stroža nacionalna pravila za suzbijanje nepoštenih trgovačkih praksi, trebalo bi pojasniti da ta pravila nisu obuhvaćena ovom Uredbom. Međutim, države članice trebale bi moći odlučiti hoće li njihova provedbena tijela iskoristiti mogućnosti utvrđene u okviru mehanizma dobrovoljne suradnje uspostavljenog ovom Uredbom u vezi s takvim pravilima. Ta bi mogućnost mogla biti posebno važna u slučajevima u kojima su stroža nacionalna pravila u nekim državama članicama kategorizirana kao prevladavajuće obvezne odredbe čiji je cilj zajamčiti stabilnu i održivu opskrbu potrošača prehrambenim proizvodima. U tim bi slučajevima provedbena tijela trebala imati pravo odbiti ispuniti takav zahtjev koji se odnosi na dobrovoljnu suradnju.

(6) Kako bi im se omogućilo da učinkovito ispunjavaju svoje obveze na temelju ove Uredbe, provedbenim tijelima trebalo bi osigurati potrebne resurse i stručno znanje.

(7) Provedbena tijela trebalo bi ovlastiti da se međusobno obavješćuju o svim činjeničnim i pravnim elementima, uključujući povjerljive informacije, i upotrebljavaju ih kao dokaz u skladu sa svojim nacionalnim pravom. Dostavljene informacije trebale bi se upotrebljavati kao dokaz samo u svrhu primjene ove Uredbe radi provedbe pravila utvrđenih Direktivom (EU) 2019/633 i u vezi s predmetom u okviru kojeg ih je prikupilo provedbeno tijelo primatelj zahtjeva. Povjerljivost dostavljenih informacija trebala bi biti zajamčena uzimajući u obzir legitimne interese dotične fizičke ili pravne osobe. Zahtjevi podnositelja pritužbi za zaštitu informacija na temelju članka 5. stavka 3. Direktive (EU) 2019/633 trebali bi se uzeti u obzir te bi se zaštita trebala osigurati i u prekograničnoj provedbi.

(8) Kako bi se doprinijelo zaustavljanju nepoštenih trgovačkih praksi s prekograničnom dimenzijom, provedbena tijela trebala bi na svojem državnom području biti ovlaštena za poduzimanje istražnih mjera u ime drugih provedbenih tijela. Takve istražne mjere trebalo bi poduzeti provedbeno tijelo primatelj zahtjeva u skladu s ovlastima koje su mu dodijeljene na temelju članka 6. stavka 1. prvog podstavka točaka (a), (b) i (c) Direktive (EU) 2019/633 i u skladu s njegovim nacionalnim pravom.

(9) Suradnja među provedbenim tijelima u pogledu izvršenja konačnih odluka kojima se izriču novčane kazne ili druge jednako učinkovite sankcije i privremene mjere donesene u skladu s člankom 6. stavkom 1. prvim podstavkom točkom (e) Direktive (EU) 2019/633 vrlo je važna za postizanje učinkovite zaštite od nepoštenih trgovačkih praksi s prekograničnom dimenzijom. U tu svrhu potrebno je provedbenom tijelu primatelju zahtjeva dodijeliti ovlast za izvršenje konačne odluke koju je donijelo provedbeno tijelo podnositelj zahtjeva u slučaju da provedbeno tijelo podnositelj zahtjeva ne uspije naplatiti novčanu kaznu odnosno provesti jednako učinkovitu sankciju ili privremenu mjeru. U slučajevima u kojima naplatu novčanih kazni ili provedbu jednako učinkovitih sankcija ili privremenih mjera u državi članici provedbenog tijela primatelja zahtjeva provodi drugo nadležno nacionalno tijelo, provedbeno tijelo primatelj zahtjeva trebalo bi imati ovlast pokrenuti naplatu novčane kazne ili provedbu jednako učinkovite sankcije ili privremene mjere pred tim drugim nadležnim nacionalnim tijelom.

(10) Provedbena tijela trebala bi biti ovlaštena na svojem državnom području i u skladu sa svojim nacionalnim pravom provesti ili pokrenuti postupke za izvršenje konačnih odluka kojima se izriču novčane kazne ili druge jednako učinkovite sankcije odnosno privremene mjere u ime drugih provedbenih tijela, pod uvjetom da su ta druga provedbena tijela utvrdila da se novčane kazne ili druge jednako učinkovite sankcije odnosno privremene mjere ne mogu izvršiti u državama članicama tih drugih provedbenih tijela.

(11) Kako bi se povećala djelotvornost i učinkovitost ove Uredbe, osigurala neometana suradnja među provedbenim tijelima i izbjegli prekomjerni troškovi za provedbena tijela primatelje zahtjeva, trebalo bi utvrditi pravila o pokrivanju troškova mjera poduzetih na temelju ove Uredbe.

(12) Provedbena tijela trebala bi se međusobno obavještivati o svim nepoštenim trgovačkim praksama s prekograničnom dimenzijom koje su se pojavile ili se javljaju na njihovu državnom području.

(13) Provedbena tijela trebala bi međusobno surađivati izdavanjem zahtjeva za uzajamnu pomoć. U tim bi zahtjevima trebalo navesti koje se informacije ili mjere smatraju potrebnima u svakom pojedinom slučaju za provođenje istraga o nepoštenim trgovačkim praksama. Kako bi se provedbenom tijelu primatelju zahtjeva omogućilo da ispuni zahtjev, on bi trebao sadržavati sve potrebne informacije o navodnoj nepoštenoj trgovačkoj praksi.

(14) Provedbena tijela ne bi trebala imati pravo odbiti ispuniti zahtjev za informacije ili odbiti sudjelovanje u provedbenim mjerama, osim ako je vjerojatno da bi se drugim provedbenim mjerama, upravnim odlukama ili sudskim postupcima donesenima na nacionalnoj razini izvan mehanizma uzajamne pomoći na temelju ove Uredbe osiguralo okončanje relevantne nepoštene trgovačke prakse s prekograničnom dimenzijom. Odbijanje bi trebalo biti moguće i u slučajevima u kojima zahtjevi nisu obuhvaćeni područjem primjene ove Uredbe ili su u suprotnosti s nacionalnim pravom provedbenog tijela primatelja zahtjeva. Provedbena tijela trebala bi navesti razloge tog odbijanja.

(15) Nedostatak postupovnih aranžmana o jezičnom režimu mogao bi biti prepreka za neometanu suradnju među provedbenim tijelima. Zbog toga bi se provedbena tijela trebala dogovoriti o jeziku koji će se upotrebljavati u svim obavijestima, zahtjevima i međusobnoj komunikaciji. Ako se ne mogu dogovoriti o jeziku koji će se upotrebljavati, trebala bi se primjenjivati zadana pravila o upotrebi jezika utvrđena u ovoj Uredbi.

(16) Ako postoji mogućnost da je došlo do raširene nepoštene trgovačke prakse s prekograničnom dimenzijom koja uključuje kupce i dobavljače iz najmanje triju država članica, provedbena tijela kojih se ta praksa tiče trebala bi moći izdati upozorenja putem namjenskog sustava, sudjelovati u koordiniranim djelovanjima i imenovati koordinatora suradnje među relevantnim provedbenim tijelima na čijem državnom području ta praksa navodno javlja. Kako bi se utvrdilo kojih se provedbenih tijela tiče raširena nepoštena trgovačka praksa s prekograničnom dimenzijom, trebalo bi razmotriti sve relevantne aspekte, osobito mjesto poslovnog nastana kupca i lokaciju dobavljača na koje bi ta praksa mogla utjecati. Otkrivanje raširenih nepoštenih trgovačkih praksi s prekograničnom dimenzijom trebalo bi poduprijeti razmjenom informacija među provedbenim tijelima ako postoji opravdana sumnja na takve prakse. Koordinator bi trebao izvršavati svoju nadležnost u okviru bliske suradnje s drugim relevantnim provedbenim tijelima. Sva provedbena tijela kojih se tiče raširena nepoštena trgovačka praksa s prekograničnom dimenzijom trebala bi aktivno sudjelovati u istrazi u ranoj fazi, izdavati upozorenja Komisiji i drugim relevantnim provedbenim tijelima te razmjenjivati dostupne informacije o takvim praksama.

(17) Trebalo bi utvrditi postupke za koordinaciju istražnih i provedbenih mjera povezanih s raširenim nepoštenim trgovačkim praksama s prekograničnom dimenzijom. Koordiniranim djelovanjem za suzbijanje takvih praksi trebalo bi osigurati da provedbena tijela mogu odabrati najprikladnije i najučinkovitije alate za suzbijanje tih praksi.

(18) Potrebno je navesti slučajeve u kojima bi provedbeno tijelo kojeg se tiče nepoštena trgovačka praksa s prekograničnom dimenzijom trebalo moći donijeti odluku o odbijanju sudjelovanja u koordiniranom djelovanju. Osobito, nedostatak dostupnih resursa takvog provedbenog tijela ne bi trebao opravdati odbijanje sudjelovanja u koordiniranom djelovanju.

(19) Kako bi se osiguralo da provedbena tijela kojih se tiče koordinirano djelovanje imaju sve potrebne alate za komunikaciju, suradnju i koordinaciju, ovom bi se Uredbom trebala utvrditi pravila o uporabi jezika.

(20) Budući da se Direktivom (EU) 2019/633 dobavljači u Uniji štite od nepoštenih trgovačkih praksi kupaca s poslovnim nastanom izvan Unije, te se dobavljači s poslovnim nastanom izvan Unije štite pri prodaji poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda u Uniji, ovom bi se Uredbom trebala utvrditi i pravila za međusobnu suradnju provedbenih tijela u pogledu nepoštenih trgovačkih praksi koje uključuju kupce i dobavljače s poslovnim nastanom izvan Unije zabranjenih Direktivom (EU) 2019/633.

(21) Direktivom (EU) 2019/633 štite se i dobavljači u Uniji od nepoštenih trgovačkih praksi kupaca s poslovnim nastanom izvan Unije. Stoga je primjereno utvrditi pravila kojima se provedbenim tijelima omogućuje učinkovitija provedba istraga u takvim slučajevima. U tu bi svrhu provedbeno tijelo trebalo moći zatražiti da kupac odredi kontaktnu točku unutar Unije koja će biti glavna kontaktna točka za provedbeno tijelo i olakšati istragu. Provedbena tijela trebala bi obavješćivati jedna druge i Komisiju u slučajevima u kojima kupac ne postupi u skladu s takvim zahtjevom.

(22) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu mjera utvrđenih u ovoj Uredbi, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za izradu standardnih obrazaca za zahtjeve za uzajamnu pomoć. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ([4]).

(23) U interesu učinkovite provedbe pravila namijenjenih jačanju položaja gospodarskih subjekata u lancu opskrbe poljoprivrednim i prehrambenim proizvodima koji su izloženi nepoštenim trgovačkim praksama, izvješće o primjeni pravila iz ove Uredbe trebalo bi poslužiti kao temelj za postupak preispitivanja Direktive (EU) 2019/633. Važno je da Komisija ima pregled primjene ove Uredbe u državama članicama. Osim toga, Komisija bi trebala moći ocijeniti učinkovitost ove Uredbe. U tu bi svrhu provedbena tijela država članica u svoja godišnja izvješća Komisiji trebala uključiti aktivnosti obuhvaćene područjem primjene ove Uredbe.

(24) Kako bi se olakšala učinkovita provedba, Komisija bi trebala osigurati platformu kojom se omogućuje brza razmjena informacija ili zahtjeva među provedbenim tijelima i, prema potrebi, s Komisijom te upravljati tom platformom.

(25) Kako bi se uzele u obzir buduće tehničke potrebe, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u vezi s izmjenama koje se odnose na alat koji će se upotrebljavati za upravljanje obavijestima i komunikacijom među provedbenim tijelima. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. ([5]). Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

(26) Ovom Uredbom poštuju se temeljna prava i načela koja su posebno priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima i koja su prisutna u ustavnim tradicijama država članica. Stoga bi ovu Uredbu trebalo tumačiti i primjenjivati u skladu s tim pravima i načelima.

(27) Primjena ove Uredbe ne bi trebala utjecati na kaznene istrage i sudske postupke u državama članicama. Stoga bi Odluka Vijeća 2008/976/PUP ([6]), Okvirna odluka Vijeća 2005/214/PUP ([7]) i Direktiva 2014/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([8]) trebale imati prednost pred ovom Uredbom u mjeri u kojoj je dotična nepoštena trgovačka praksa obuhvaćena područjem primjene tih pravnih akata.

([4]) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

([5]) Međuinstitucijski sporazum Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije i Europske komisije o boljoj izradi zakonodavstva (SL L 123, 12.5.2016., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj).

([6]) Odluka Vijeća 2008/976/PUP od 16. prosinca 2008. o Europskoj pravosudnoj mreži (SL L 348, 24.12.2008., str. 130., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/976/oj).

([7]) Okvirna odluka Vijeća 2005/214/PUP od 24. veljače 2005. o primjeni načela uzajamnog priznavanja na novčane kazne (SL L 76, 22.3.2005., str. 16., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2005/214/oj).

([8]) Direktiva 2014/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima (SL L 130, 1.5.2014., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/41/oj).

(28) S obzirom na to da cilj ove Uredbe, odnosno jačanje suradnje među provedbenim tijelima odgovornima za provedbu zabrane nepoštenih trgovačkih praksi na temelju Direktive (EU) 2019/633 u prekograničnim slučajevima, ne mogu dostatno ostvariti države članice jer ne mogu same osigurati suradnju i koordinaciju, nego se zbog njezina teritorijalnog i osobnog područja primjene on može na bolji način ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.

(29) Kako bi se provedbenim tijelima pružilo vrijeme potrebno za provedbu pravila utvrđenih u ovoj Uredbi, njezinu primjenu trebalo bi odgoditi za 18 mjeseci nakon stupanja na snagu,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

UVODNE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

Radi suzbijanja praksi kojima se uvelike odstupa od dobrog poslovnog ponašanja, koje su protivne dobroj vjeri i poštenom poslovanju te koje je jedan trgovinski partner jednostrano nametnuo drugome, ovom se Uredbom utvrđuju određena pravila na temelju kojih provedbena tijela koja su njihove države članice imenovale odgovornima za provedbu zabrane nepoštenih trgovačkih praksi u odnosima među poduzećima u lancu opskrbe poljoprivrednim i prehrambenim proizvodima na temelju Direktive (EU) 2019/633 međusobno surađuju i koordiniraju djelovanja kako bi osigurala djelotvornost te direktive.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na provedbu zabrane nepoštenih trgovačkih praksi u odnosima među poduzećima u lancu opskrbe poljoprivrednim i prehrambenim proizvodima iz članka 3. stavaka 1. i 2. Direktive (EU) 2019/633 s prekograničnom dimenzijom, koje se javljaju u kontekstu prodaje poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda između kupaca i dobavljača iz članka 1. stavka 2. te direktive.

Poglavlje IV. ove Uredbe primjenjuje se i u odnosu na kratke rokove koji su utvrđeni na kraće od 30 dana za određene sektore na temelju članka 3. stavka 1. točke (b) Direktive (EU) 2019/633 ili nacionalna pravila koja su zadržana ili uvedena na temelju članka 9. stavka 1. te direktive ako država članica tako odluči u skladu s člancima 15. i 16. ove Uredbe.

Poglavlje IV. ove Uredbe primjenjuje se na nepoštene trgovačke prakse koje uključuju dobavljače ili kupce s poslovnim nastanom izvan Unije.

2. Ovom se Uredbom ne dovode u pitanje pravila Unije i nacionalna pravila o međunarodnom privatnom pravu, a osobito pravila koja se odnose na nadležnost sudova i primjenjivo pravo.

3. Ovom se Uredbom ne dovodi u pitanje primjena mjera u državama članicama koje se odnose na pravosudnu suradnju u građanskim i kaznenim stvarima, a osobito rad Europske pravosudne mreže osnovane Odlukom 2008/976/PUP, ni primjena Okvirne odluke 2005/214/PUP i Direktive 2014/41/EU.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se definicije iz članka 2. Direktive (EU) 2019/633. Osim toga, primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „provedbeno tijelo” znači nacionalno tijelo ili nacionalna tijela koja je imenovala država članica na temelju članka 4. stavka 1. Direktive (EU) 2019/633;

2. „provedbeno tijelo podnositelj zahtjeva” znači provedbeno tijelo koje podnosi zahtjev za uzajamnu pomoć;

3. „provedbeno tijelo primatelj zahtjeva” znači provedbeno tijelo koje prima zahtjev za uzajamnu pomoć;

4. „nepoštena trgovačka praksa s prekograničnom dimenzijom” znači nepoštena trgovačka praksa koja uključuje jednog dobavljača i jednog kupca ako dobavljač i kupac imaju poslovni nastan u dvjema različitim državama članicama;

5. „raširena nepoštena trgovačka praksa s prekograničnom dimenzijom” znači nepoštena trgovačka praksa koja uključuje dobavljače i kupce s poslovnim nastavnom u najmanje tri države članice;

6. „konačna odluka” znači odluka protiv koje se ne mogu ili više ne mogu podnijeti redovna pravna sredstva.

Članak 4.

Opće načelo

Provedbena tijela međusobno surađuju kako bi spriječila ili zaustavila nepoštene trgovačke prakse s prekograničnom dimenzijom koje se javljaju na njihovim državnim područjima.

POGLAVLJE II.

RESURSI, STRUČNO ZNANJE I POVJERLJIVOST

Članak 5.

Resursi i stručno znanje

Države članice osiguravaju da provedbena tijela imaju potrebne resurse za primjenu ove Uredbe i promicanje svijesti o njezinim odredbama među kupcima i dobavljačima.

Članak 6.

Povjerljivost informacija

1. Za potrebe ove Uredbe provedbena tijela ovlaštena su jedna drugima dostavljati informacije i koristiti se svim činjeničnim ili pravnim elementima kao dokazima, uključujući povjerljive informacije.

2. Informacije iz stavka 1. upotrebljavaju se kao dokaz samo u svrhu primjene ove Uredbe i u odnosu na predmet za koji ih je prikupilo provedbeno tijelo primatelj zahtjeva.

3. Informacije iz stavka 1. provedbena tijela upotrebljavaju samo uzimajući u obzir legitimne interese fizičke ili pravne osobe, uključujući zaštitu poslovnih tajni i prava intelektualnog vlasništva.

4. Ako podnositelj pritužbe zatraži zaštitu informacija na temelju članka 5. stavka 3. Direktive (EU) 2019/633, provedbeno tijelo koje prima pritužbu traži prethodnu suglasnost podnositelja pritužbe prije nego što zaštićene informacije dostavi drugom provedbenom tijelu.

POGLAVLJE III.

MEHANIZAM UZAJAMNE POMOĆI

Članak 7.

Zahtjevi za informacije

1. Na zahtjev provedbenog tijela podnositelja zahtjeva provedbeno tijelo primatelj zahtjeva bez odgode, a najkasnije 90 dana od datuma zahtjeva, dostavlja provedbenom tijelu podnositelju zahtjeva informacije zatražene kako bi se utvrdilo je li se nepoštena trgovačka praksa s prekograničnom dimenzijom pojavila ili se javlja u državi članici provedbenog tijela podnositelja zahtjeva. Provedbeno tijelo podnositelj zahtjeva i provedbeno tijelo primatelj zahtjeva mogu se dogovoriti o produljenju tog razdoblja od 90 dana za dodatno razdoblje od 30 dana.

2. Ako provedbeno tijelo primatelj zahtjeva ne posjeduje sve informacije zatražene na temelju stavka 1., njegov odgovor na taj zahtjev može sadržavati samo djelomične informacije ili se u njemu može navesti nepostojanje zatraženih informacija. U svakom slučaju provedbeno tijelo primatelj zahtjeva navodi razlog za slanje takvog odgovora. Provedbeno tijelo primatelj zahtjeva može odlučiti prikupiti informacije koje nedostaju te u tom slučaju obavješćuje provedbeno tijelo podnositelja zahtjeva o svojoj odluci i dijeli prikupljene informacije s njime.

3. Informacije koje treba dostaviti na temelju zahtjeva iz stavka 1. prikuplja provedbeno tijelo primatelj zahtjeva, a upotrebljava ih provedbeno tijelo podnositelj zahtjeva, svako isključivo u skladu sa svojim nacionalnim pravom.

Članak 8.

Zahtjevi za istražne mjere

1. Na zahtjev i u ime provedbenog tijela podnositelja zahtjeva provedbeno tijelo primatelj zahtjeva poduzima istražne mjere, u skladu s ovlastima utvrđenima u članku 6. stavku 1. prvom podstavku točkama (a), (b) i (c) Direktive (EU) 2019/633 i u skladu sa svojim nacionalnim pravom, kako bi utvrdilo je li se nepoštena trgovačka praksa s prekograničnom dimenzijom pojavila ili se javlja.

2. Ako provedbeno tijelo primatelj zahtjeva izvršava ovlasti utvrđene u članku 6. stavku 1. prvom podstavku točkama (a), (b) i (c) Direktive (EU) 2019/633 na zahtjev i u ime provedbenog tijela podnositelja zahtjeva, službenicima i drugim osobama u pratnji koje je ovlastilo ili imenovalo provedbeno tijelo podnositelj zahtjeva dopušteno je prisustvovati i pomagati provedbenom tijelu primatelju zahtjeva pri izvršavanju njegovih ovlasti, pod nadzorom službenika tog tijela i pod uvjetom da je provedbeno tijelo podnositelj zahtjeva unaprijed obavijestilo provedbeno tijelo primatelja zahtjeva o svojoj želji za sudjelovanjem.

3. Provedbeno tijelo primatelj zahtjeva bez odgode obavješćuje provedbeno tijelo podnositelja zahtjeva o koracima i mjerama koje je poduzelo ili namjerava poduzeti na temelju stavka 1.

Članak 9.

Zahtjevi za provedbu odluka kojima se izriču novčane kazne ili druge jednako učinkovite sankcije i privremene mjere

1. Provedbeno tijelo primatelj zahtjeva na zahtjev provedbenog tijela podnositelja zahtjeva, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, izvršava ili bez odgode pokreće postupke za izvršenje konačnih odluka kojima se izriču novčane kazne ili druge jednako učinkovite sankcije i privremene mjere koje je u skladu s člankom 6. stavkom 1. prvim podstavkom točkom (e) Direktive (EU) 2019/633 donijela država članica provedbenog tijela podnositelja zahtjeva.

2. Stavak 1. primjenjuje se samo ako je provedbeno tijelo podnositelj zahtjeva utvrdilo da kupac protiv kojeg su novčana kazna i druge jednako učinkovite sankcije i privremene mjere izvršive nema dostatna sredstva na državnom području države članice provedbenog tijela podnositelja zahtjeva.

3. Provedbeno tijelo podnositelj zahtjeva može zatražiti samo izvršenje konačne odluke.

4. Pitanja koja se odnose na rokove zastare za izvršenje novčanih kazni, drugih jednako učinkovitih sankcija i privremenih mjera uređena su nacionalnim pravom države članice provedbenog tijela primatelja zahtjeva.

Članak 10.

Troškovi

1. Provedbena tijela ne smiju nametati nikakve naknade dobavljačima za povrat troškova povezanih s prekograničnom dimenzijom nepoštene trgovačke prakse.

2. Provedbena tijela odriču se svih međusobnih potraživanja nadoknade troškova nastalih primjenom ove Uredbe, osim troškova provedbenog tijela primatelja zahtjeva u vezi s mjerama poduzetima na temelju članaka 7., 8., 9., 15. ili 16., kako je navedeno u stavcima 3. i 4. ovog članka.

3. U vezi s mjerama poduzetima na temelju članaka 7., 8., 15. ili 16. provedbeno tijelo primatelj zahtjeva može od provedbenog tijela podnositelja zahtjeva zatražiti da u cijelosti ili djelomično snosi razumne dodatne troškove, uključujući troškove prevođenja, troškove rada i administrativne troškove. U takvim slučajevima provedbeno tijelo podnositelj zahtjeva snosi te troškove, kako je zatraženo.

4. U vezi s mjerama poduzetima na temelju članka 9., provedbeno tijelo primatelj zahtjeva može naplatiti sve troškove nastale zbog plaćanja novčanih kazni naplaćenih u ime provedbenog tijela podnositelja zahtjeva, uključujući troškove prevođenja i rada te administrativne troškove. Ako iznos novčanih kazni ne pokriva razumne dodatne nastale troškove ili ako provedbeno tijelo primatelj zahtjeva ne uspije naplatiti novčane kazne unatoč tome što je poduzelo sve razumne napore da to učini, provedbeno tijelo primatelj zahtjeva može zatražiti od provedbenog tijela podnositelja zahtjeva da u cijelosti ili djelomično snosi nastale troškove. U tom slučaju provedbeno tijelo podnositelj zahtjeva snosi te troškove, kako je zatraženo.

5. Provedbeno tijelo primatelj zahtjeva naplaćuje dospjele iznose na temelju ovog članka u valuti svoje države članice, u skladu sa svojim nacionalnim pravom.

6. Provedbeno tijelo primatelj zahtjeva prema potrebi vrši konverziju novčane kazne u valutu svoje države članice prema deviznom tečaju koji se primjenjuje na datum izricanja novčane kazne, u skladu sa svojim nacionalnim pravom.

Članak 11.

Mehanizam obavješćivanja

Provedbena tijela obavješćuju Komisiju i sva druga provedbena tijela o svakoj odluci kojom se utvrđuje pojava nepoštene trgovačke prakse s prekograničnom dimenzijom u njihovoj državi članici u roku od 30 dana od njezina donošenja.

Članak 12.

Postupak za zahtjeve za uzajamnu pomoć

1. Provedbeno tijelo podnositelj zahtjeva pri podnošenju zahtjeva za uzajamnu pomoć:

(a) navodi kao pravnu osnovu za taj zahtjev ovu Uredbu, nacionalno pravo kojim se prenosi Direktiva (EU) 2019/633 i odgovarajuće odredbe članka 1. stavka 2. i članka 3. stavaka 1. i 2. Direktive (EU) 2019/633, navodi svrhu zahtjeva, uključujući opis prekogranične dimenzije navodne nepoštene trgovačke prakse, te navodi informacije zatražene na temelju članka 7. stavka 1. ili provedbene mjere zatražene na temelju članaka 8. ili 9. ove Uredbe;

(b) dostavlja sve dodatne relevantne informacije potrebne da provedbeno tijelo primatelj zahtjeva ispuni taj zahtjev, uključujući sve informacije koje se mogu dobiti samo u državi članici provedbenog tijela podnositelja zahtjeva.

2. Zahtjevi za uzajamnu pomoć i sva s njima povezana komunikacija podnose se u pisanom obliku. Standardni obrasci za zahtjeve za uzajamnu pomoć upotrebljavaju se ako ih je utvrdila Komisija.

3. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju standardni obrasci za zahtjeve za uzajamnu pomoć iz stavka 2. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 32.

Članak 13.

Odbijanje ispunjavanja zahtjeva za uzajamnu pomoć

1. Provedbeno tijelo primatelj zahtjeva može odbiti ispuniti zahtjev za informacije na temelju članka 7. stavka 1. samo ako se radi o barem jednoj od sljedećih situacija:

(a) nakon savjetovanja s provedbenim tijelom podnositeljem zahtjeva oba provedbena tijela slažu se da informacije nisu potrebne ili da se novi zahtjev može podnijeti u kasnijoj fazi;

(b) kaznene istrage ili sudski postupak već su pokrenuti protiv istog kupca u vezi s istom nepoštenom trgovačkom praksom koja se odnosi na istog dobavljača i isto razdoblje nepoštene trgovačke prakse obuhvaćene tim kaznenim istragama ili sudskim postupkom pred pravosudnim tijelima u državi članici provedbenog tijela primatelja zahtjeva ili provedbenog tijela podnositelja zahtjeva.

2. Provedbeno tijelo primatelj zahtjeva može, nakon savjetovanja s tijelom podnositeljem zahtjeva, odbiti ispuniti zahtjev za provedbene mjere na temelju članka 8. samo ako se radi o barem jednoj od sljedećih situacija:

(a) kaznene istrage ili sudski postupci već su pokrenuti ili je donesena presuda protiv istog kupca zbog iste nepoštene trgovačke prakse koja se odnosi na istog dobavljača i isto razdoblje nepoštene trgovačke prakse obuhvaćene tim kaznenim istragama ili sudskim postupcima, ili je postignuta sudska nagodba s istim kupcem u vezi s istom nepoštenom trgovačkom praksom pred pravosudnim tijelima u državi članici provedbenog tijela primatelja zahtjeva;

(b) izvršavanje potrebnih provedbenih ovlasti, uključujući upravne postupke, već je pokrenuto ili je već donesena upravna odluka protiv istog kupca u vezi s istom nepoštenom trgovačkom praksom, koja se odnosi na istog dobavljača i isto razdoblje nepoštene trgovačke prakse obuhvaćene istragama ili upravnom odlukom u državi članici provedbenog tijela primatelja zahtjeva radi brzog i djelotvornog okončanja te nepoštene trgovačke prakse;

(c) kaznena istraga ili sudski postupak već su pokrenuti protiv istog kupca u vezi s istom nepoštenom trgovačkom praksom koja se odnosi na istog dobavljača i isto razdoblje nepoštene trgovačke prakse obuhvaćene kaznenom istragom ili sudskim postupkom pred pravosudnim tijelima u državi članici provedbenog tijela podnositelja zahtjeva;

(d) provedbeno tijelo primatelj zahtjeva može dokazati da zatražene provedbene mjere nisu predviđene u članku 6. stavku 1. prvom podstavku točkama (a), (b) i (c) Direktive (EU) 2019/633 ili može dokazati da se zahtjev odnosi na kratke rokove, utvrđene na manje od 30 dana za određene sektore na temelju članka 3. stavka 1. točke (b) te direktive ili nacionalnih pravila zadržanih ili donesenih na temelju članka 9. stavka 1. te direktive;

(e) provedbeno tijelo primatelj zahtjeva ne može:

i. osigurati odgovarajuću zaštitu u skladu s člankom 5. stavkom 3. Direktive (EU) 2019/633 za zaštićene informacije koje se dostavljaju na temelju članka 6. stavka 4. ove Uredbe; ili

ii. ispuniti zahtjev bez pristupa određenim informacijama za koje podnositelj pritužbe nije dao suglasnost za dostavljanje na temelju članka 6. stavka 4.;

(f) provedbeno tijelo podnositelj zahtjeva nije dostavilo informacije koje su potrebne u skladu s člankom 12.

3. Provedbeno tijelo primatelj zahtjeva može, nakon savjetovanja s tijelom podnositeljem zahtjeva, odbiti ispuniti zahtjev za provedbene mjere na temelju članka 9. samo ako se radi o barem jednoj od sljedećih situacija:

(a) kaznene istrage ili sudski postupci već su pokrenuti ili je donesena presuda protiv istog kupca zbog iste nepoštene trgovačke prakse, ili je postignuta sudska nagodba s istim kupcem u vezi s istom nepoštenom trgovačkom praksom pred pravosudnim tijelima u državi članici provedbenog tijela primatelja zahtjeva;

(b) izvršavanje potrebnih provedbenih ovlasti, uključujući upravne postupke, već je pokrenuto ili je već donesena administrativna odluka protiv istog kupca u vezi s istom nepoštenom trgovačkom praksom u državi članici provedbenog tijela primatelja zahtjeva radi brzog i djelotvornog okončanja te nepoštene trgovačke prakse;

(c) kaznena istraga ili sudski postupci već su pokrenuti protiv istog kupca u vezi s istom nepoštenom trgovačkom praksom pred pravosudnim tijelima u državi članici provedbenog tijela podnositelja zahtjeva;

(d) provedbeno tijelo primatelj zahtjeva može dokazati da se konačna odluka odnosi na kratke rokove koji su utvrđeni na manje od 30 dana za određene sektore na temelju članka 3. stavka 1. točke (b) Direktive (EU) 2019/633 ili nacionalnih pravila koja su zadržana ili donesena na temelju članka 9. stavka 1. te direktive, ili nije mogla biti donesena ili se ne može izvršiti u skladu s njegovim nacionalnim pravom;

(e) provedbeno tijelo podnositelj zahtjeva nije dostavilo informacije koje su potrebne u skladu s člankom 12.

4. Provedbeno tijelo primatelj zahtjeva bez odgode obavješćuje provedbeno tijelo podnositelja zahtjeva o svakom odbijanju ispunjenja zahtjeva za uzajamnu pomoć i razlozima za to odbijanje.

Članak 14.

Pravila o uporabi jezika

1. Dotična provedbena tijela dogovaraju se o jezicima koji će se upotrebljavati za zahtjeve, obavijesti i svu ostalu komunikaciju obuhvaćenu ovim poglavljem koja je povezana s mehanizmom uzajamne pomoći.

2. Ako dotična provedbena tijela ne mogu postići dogovor o jezicima koji će se upotrebljavati, zahtjevi za uzajamnu pomoć šalju se na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države članice provedbenog tijela podnositelja zahtjeva, zajedno s neslužbenim prijevodom na engleski, ako je zatražen. Odgovori se šalju na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države članice provedbenog tijela primatelja zahtjeva, zajedno s neslužbenim prijevodom na engleski, ako je zatražen.

POGLAVLJE IV.

DOBROVOLJNA SURADNJA

Članak 15.

Zahtjevi za informacije u vezi s nacionalnim pravilima

1. Države članice mogu odlučiti da provedbena tijela mogu iskoristiti mogućnosti predviđene u članku 7. ove Uredbe u vezi s kratkim rokovima koji su utvrđeni na manje od 30 dana za određene sektore na temelju članka 3. stavka 1. točke (b) Direktive (EU) 2019/633 ili nacionalnih pravila koja su zadržana ili donesena na temelju članka 9. stavka 1. te direktive.

2. Ako država članica tako odluči, a provedbeno tijelo podnositelj zahtjeva iskoristi jednu ili obje mogućnosti iz stavka 1., provedbeno tijelo primatelj zahtjeva može dostaviti samo djelomične informacije ili odbiti dostaviti informacije. Provedbeno tijelo primatelj zahtjeva navodi razloge za taj djelomični odgovor ili to odbijanje. U takvim se slučajevima članak 13. ne primjenjuje.

Članak 16.

Zahtjevi za istražne mjere u vezi s nacionalnim pravilima

1. Ako je država članica kratke rokove utvrdila na manje od 30 dana za određene sektore na temelju članka 3. stavka 1. točke (b) Direktive (EU) 2019/633, i druga država članica učinila je isto, što je dovelo do kratkih rokova jednake duljine za iste određene sektore, provedbena tijela tih država članica mogu se dogovoriti da će iskoristiti mogućnosti predviđene u članku 8. stavku 1. ove Uredbe.

Slično tome, ako je država članica zadržala ili donijela stroža nacionalna pravila na temelju članka 9. stavka 1. Direktive (EU) 2019/633, i druga država članica učinila je isto, što je dovelo do jednako strogih nacionalnih pravila za subjekte iste veličine ili iste vrste nepoštenih trgovačkih praksi, provedbena tijela tih država članica mogu se dogovoriti da će iskoristiti mogućnosti predviđene u članku 8. stavku 1. ove Uredbe.

2. Ako provedbeno tijelo podnositelj zahtjeva iskoristi jednu ili obje mogućnosti iz stavka 1., provedbeno tijelo primatelj zahtjeva može odbiti poduzeti istražne mjere, a da ne navede razloge za to odbijanje. U takvim se slučajevima članak 13. ne primjenjuje.

Članak 17.

Postupak podnošenja zahtjeva

Ako provedbeno tijelo podnositelj zahtjeva iskoristi mogućnosti predviđene u članku 15. ili 16., ono šalje zahtjev provedbenom tijelu primatelju zahtjeva u kojem se:

(a) navodi ova Uredba kao pravna osnova;

(b) navodi nacionalno pravo kojim se utvrđuje zabrana dotične nepoštene trgovačke prakse koja nadilazi Direktivu (EU) 2019/633 i navodi temelji li se to nacionalno pravo na članku 3. stavku 1. točki (b) ili članku 9. stavku 1. Direktive (EU) 2019/633;

(c) opisuje svrha zahtjeva;

(d) opisuje dotična nepoštena trgovačka praksa i navodi kako ona nadilazi Direktivu (EU) 2019/633;

(e) navodi koje se informacije zahtijevaju ili koja se istražna mjera zahtijeva.

POGLAVLJE V.

ISTRAŽNI I PROVEDBENI MEHANIZMI ZA RAŠIRENE NEPOŠTENE TRGOVAČKE PRAKSE S PREKOGRANIČNOM DIMENZIJOM

Članak 18.

Pokretanje koordiniranog djelovanja i imenovanje koordinatora

1. Ako postoji opravdana sumnja o postojanju raširene nepoštene trgovačke prakse s prekograničnom dimenzijom, provedbena tijela kojih se tiče ta praksa na koju se sumnja pokreću koordinirano djelovanje na temelju međusobnog dogovora. Komisiju se bez odgode obavješćuje o pokretanju tog koordiniranog djelovanja.

2. Provedbena tijela kojih se tiče raširena nepoštena trgovačka praksa s prekograničnom dimenzijom na koju se sumnja imenuju provedbeno tijelo koje će biti koordinator. Kako bi se postigao dogovor o imenovanju koordinatora, Komisija može, prema potrebi, olakšati rasprave među dotičnim provedbenim tijelima. Ako ta provedbena tijela ne mogu postići dogovor o imenovanju, koordinator je provedbeno tijelo koje je izdalo upozorenje na temelju članka 24.

3. Provedbena tijela kojih se tiče raširena nepoštena trgovačka praksa s prekograničnom dimenzijom na koju se sumnja provode istrage na temelju informacija koje su im dostupne. Ona upozoravaju druga provedbena tijela kojih se to tiče o rezultatima takvih istraga, na temelju članka 24.

4. Provedbeno tijelo pridružuje se koordiniranom djelovanju ako se tijekom tog koordiniranog djelovanja pokaže da se raširena nepoštena trgovačka praksa s prekograničnom dimenzijom na koju se sumnja tiče tog provedbenog tijela.

5. Kako bi se utvrdilo da se raširena nepoštena trgovačka praksa s prekograničnom dimenzijom na koju se sumnja tiče nekog provedbenog tijela, u obzir se uzimaju svi elementi, a osobito:

(a) države članice u kojima kupci imaju poslovni nastan;

(b) države članice u kojima dobavljači na koje bi nepoštena trgovačka praksa mogla utjecati imaju poslovni nastan.

Članak 19.

Razlozi za odbijanje sudjelovanja u koordiniranom djelovanju

1. Provedbeno tijelo može odbiti sudjelovanje u koordiniranom djelovanju samo ako se primjenjuje jedna ili više sljedećih situacija:

(a) u državi članici tog provedbenog tijela već je pokrenuta kaznena istraga, sudski postupak ili upravni postupak, donesena je sudska odluka ili je postignuta sudska nagodba za istog kupca ili kupce u vezi s istom nepoštenom trgovačkom praksom koja se odnosi na istog dobavljača i isto razdoblje nepoštene trgovačke prakse obuhvaćene tom kaznenom istragom, sudskim postupkom ili upravnim postupkom u državi članici tog provedbenog tijela;

(b) provedbeno tijelo već je pokrenulo istragu prije izdavanja upozorenja iz članka 24. ili je donesena upravna odluka protiv istog kupca ili kupaca u vezi s istom nepoštenom trgovačkom praksom koja se odnosi na istog dobavljača i isto razdoblje nepoštene trgovačke prakse obuhvaćene istragom ili upravnom odlukom u državi članici tog provedbenog tijela radi okončanja raširene nepoštene trgovačke prakse s prekograničnom dimenzijom;

(c) u državi članici tog provedbenog tijela nije došlo do pojave raširene nepoštene trgovačke prakse s prekograničnom dimenzijom te stoga to provedbeno tijelo ne treba poduzeti nikakve provedbene mjere na temelju članka 6. Direktive (EU) 2019/633.

2. Ako provedbeno tijelo odbije sudjelovati u koordiniranom djelovanju, o svojoj odluci bez odgode obavješćuje Komisiju i druga provedbena tijela kojih se tiče raširena nepoštena trgovačka praksa s prekograničnom dimenzijom, pri čemu navodi razloge za svoju odluku i dostavlja sve potrebne popratne dokumente.

Članak 20.

Istrage u koordiniranim djelovanjima

1. Provedbena tijela koja sudjeluju u koordiniranom djelovanju osiguravaju pravodobnu, učinkovitu i koordiniranu provedbu istraga i inspekcija. Provedbena tijela nastoje istodobno provoditi istrage i inspekcije te, u mjeri u kojoj je to dopušteno nacionalnim pravom, primjenjivati privremene mjere istodobno s privremenim mjerama drugih provedbenih tijela.

2. Provedbena tijela koja sudjeluju u koordiniranom djelovanju u zajedničkoj izjavi navode ishod istrage i procjenu raširene nepoštene trgovačke prakse s prekograničnom dimenzijom, u kojoj je sažetak poduzetih nacionalnih mjera i, ako je to primjenjivo, različita mišljenja provedbenih tijela.

3. Ne dovodeći u pitanje pravila o povjerljivosti i poslovnoj tajni iz Direktive (EU) 2016/943 Europskog parlamenta i Vijeća ([9]), provedbena tijela kojih se tiče koordinirano djelovanje objavljuju zajedničku izjavu iz stavka 2. ovog članka ili njegove dijelove na svojim internetskim stranicama i o tome obavješćuju Komisiju.

Članak 21.

Provedbene mjere u koordiniranim djelovanjima

1. Provedbena tijela koja sudjeluju u koordiniranom djelovanju u okviru svoje nadležnosti poduzimaju sve potrebne provedbene mjere na temelju članka 6. Direktive (EU) 2019/633 protiv kupca ili kupaca odgovornih za raširenu nepoštenu trgovačku praksu s prekograničnom dimenzijom radi okončanja te nepoštene trgovačke prakse.

2. Provedbena tijela poduzimaju provedbene mjere na temelju stavka 1. u skladu s nacionalnim pravilima svojih država članica i na koordinirani način radi okončanja raširene nepoštene trgovačke prakse s prekograničnom dimenzijom. Provedbena tijela koja sudjeluju u koordiniranom djelovanju nastoje istodobno poduzimati provedbene mjere u državama članicama kojih se tiče ta raširena nepoštena trgovačka praksa s prekograničnom dimenzijom.

([9]) Direktiva (EU) 2016/943 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti neotkrivenih znanja i iskustva te poslovnih informacija (poslovne tajne) od nezakonitog pribavljanja, korištenja i otkrivanja (SL L 157, 15.6.2016., str. 1.), ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj.

Članak 22.

Prestanak koordiniranog djelovanja

1. Koordinirano djelovanje prestaje ako provedbena tijela koja sudjeluju u njemu zaključe da je raširena nepoštena trgovačka praksa s prekograničnom dimenzijom okončana u svim dotičnim državama članicama ili da je nije bilo.

2. Koordinator imenovan u skladu s člankom 18. stavkom 2. o prestanku tog koordiniranog djelovanja bez odgode obavješćuje, ako je to primjenjivo, provedbena tijela država članica kojih se tiče koordinirano djelovanje i Komisiju.

Članak 23.

Uloga koordinatora

1. Koordinator imenovan u skladu s člankom 18. stavkom 2. osobito:

(a) osigurava da su provedbena tijela koja sudjeluju u koordiniranom djelovanju na odgovarajući način i pravodobno obaviještena o napretku istrage ili provedbene mjere te da su obaviještena o svim predviđenim sljedećim koracima i mjerama koje će se donijeti;

(b) koordinira i prati istražne mjere koje su provedbena tijela koja sudjeluju u koordiniranom djelovanju poduzela u skladu s ovom Uredbom;

(c) koordinira pripremu i razmjenu svih potrebnih dokumenata među provedbenim tijelima koja sudjeluju u koordiniranom djelovanju;

(d) obavještava kupca ili kupce o pokretanju koordiniranog djelovanja i održava kontakt s kupcem ili kupcima i drugim strankama obuhvaćenima istragom ili provedbenim mjerama, kako je primjenjivo, osim ako su se provedbena tijela koja sudjeluju u koordiniranom djelovanju i koordinator drukčije dogovorili;

(e) ako je to primjenjivo koordinira procjenu, savjetovanje i praćenje koje provode provedbena tijela koja sudjeluju u koordiniranom djelovanju te ostale korake potrebne za provedbu obveza koje je predložio dotični kupac;

(f) ako je to primjenjivo koordinira provedbene mjere koje su donijela provedbena tijela koja sudjeluju u koordiniranom djelovanju;

(g) koordinira zahtjeve za uzajamnu pomoć koje su podnijela provedbena tijela koja sudjeluju u koordiniranom djelovanju na temelju poglavlja III.

Koordinatoru u obavljanju zadaća utvrđenih u prvom podstavku točkama (b), (c), (e), (f) i (g) pomažu druga provedbena tijela koja sudjeluju u koordiniranom djelovanju.

2. Koordinator se ne smatra odgovornim za radnje ili propuste drugih provedbenih tijela koja sudjeluju u koordiniranom djelovanju kad koriste ovlasti utvrđene u članku 6. Direktive (EU) 2019/633 i ovoj Uredbi.

Članak 24.

Sustav upozoravanja

1. Provedbeno tijelo bez odgode upozorava Komisiju i sva druga provedbena tijela o pojavi moguće raširene nepoštene trgovačke prakse s prekograničnom dimenzijom, bez obzira na to javlja li se ona samo unutar Unije ili i unutar Unije i u jednoj ili više trećih zemalja. Komisija može dopuniti to upozorenje svim informacijama koje će vjerojatno olakšati brzo i odgovarajuće djelovanje provedbenih tijela.

2. Pri izdavanju upozorenja iz stavka 1. provedbeno tijelo dostavlja informacije o raširenoj nepoštenoj trgovačkoj praksi s prekograničnom dimenzijom na koju se sumnja obuhvaćenoj ovom Uredbom, uključujući sljedeće:

(a) detaljan opis raširene nepoštene trgovačke prakse s prekograničnom dimenzijom;

(b) države članice kojih se tiče ili potencijalno tiče raširena nepoštena trgovačka praksa s prekograničnom dimenzijom;

(c) identitet kupca ili kupaca za koje se sumnja da primjenjuju raširenu nepoštenu trgovačku praksu s prekograničnom dimenzijom;

(d) dotičnu nepoštenu trgovačku praksu na temelju Direktive (EU) 2019/633 i nacionalnog prava;

(e) opis svih pravnih postupaka, provedbenih mjera ili drugih mjera poduzetih u vezi s raširenom nepoštenom trgovačkom praksom s prekograničnom dimenzijom te njihove datume, trajanje i status;

(f) identitete provedbenih tijela koja pokreću postupke i poduzimaju mjere iz točke (e).

3. Pri izdavanju upozorenja provedbeno tijelo može zatražiti od provedbenih tijela u drugim državama članicama da provjere, na temelju informacija koje su relevantnim provedbenim tijelima dostupne ili im ona mogu pristupiti, javlja li se ista raširena nepoštena trgovačka praksa s prekograničnom dimenzijom na državnom području tih drugih država članica ili jesu li u tijeku bilo kakvi postupci ili su već poduzete provedbene mjere protiv te nepoštene trgovačke prakse u tim državama članicama. Provedbena tijela u tim drugim državama članicama bez odgode odgovaraju na zahtjev.

Članak 25.

Pravila o uporabi jezika

1. Provedbena tijela dogovaraju se o jezicima koji će se upotrebljavati za obavijesti i svu ostalu komunikaciju obuhvaćenu ovim poglavljem koja je povezana s koordiniranim djelovanjima.

2. Ako dotična provedbena tijela ne mogu postići dogovor o jezicima koji će se upotrebljavati, obavijesti i ostala komunikacija šalju se na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države članice koja šalje obavijest ili prenosi ostalu komunikaciju, zajedno s neslužbenim prijevodom na engleski, ako je zatražen.

POGLAVLJE VI.

SURADNJA U ODNOSU NA DOBAVLJAČE ILI KUPCE S POSLOVNIM NASTANOM IZVAN UNIJE

Članak 26.

Suradnja u odnosu na dobavljače ili kupce s poslovnim nastanom izvan Unije

Kad je riječ o nepoštenim trgovačkim praksama utvrđenima u članku 3. stavcima 1. i 2. Direktive (EU) 2019/633 koje se javljaju pri prodaji poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda između kupaca i dobavljača iz članka 1. stavka 2. Direktive (EU) 2019/633 ako dobavljači ili kupci imaju poslovni nastan izvan Unije, provedbeno tijelo može:

(a) zatražiti informacije od provedbenog tijela druge države članice kako bi se utvrdilo je li se nepoštena trgovačka praksa pojavila ili se javlja u državi članici provedbenog tijela podnositelja zahtjeva; za potrebe takvog zahtjeva *mutatis mutandis* primjenjuju se članak 6., članak 7. stavci 1., 2. i 3., članci 10., 11. i 12., članak 13. stavak 1. i članak 14.;

(b) upozoriti Komisiju i druga dotična provedbena tijela ako sumnja da se javlja nepoštena trgovačka praksa na štetu dobavljača s poslovnim nastanom izvan Unije ili koju provodi kupac s poslovnim nastanom izvan Unije i da se ta nepoštena trgovačka praksa može odnositi na kupce ili dobavljače s poslovnim nastanom u najmanje trima državama članicama; za potrebe takvih upozorenja *mutatis mutandis* primjenjuju se članak 6., članak 24. stavci 2. i 3. i članak 25.

Članak 27.

Osoba za kontakt odgovorna za Uniju

1. Kada poduzima istražne mjere protiv kupca s poslovnim nastanom izvan Unije u vezi s nepoštenom trgovačkom praksom utvrđenom u članku 3. stavcima 1. i 2. Direktive (EU) 2019/633 i ako smatra da taj kupac ne surađuje s njim, provedbeno tijelo može zahtijevati od kupca da kao svoju osobu za kontakt odgovornu za Uniju imenuje fizičku ili pravnu osobu s poslovnim nastanom na području Unije.

2. Osoba za kontakt odgovorna za Uniju iz stavka 1.:

(a) djeluje kao glavna kontaktna točka za dotično provedbeno tijelo;

(b) olakšava istrage, među ostalim dostavljanjem zatraženih dokumenata, evidencije o transakcijama, podataka i izjava svjedoka dotičnom provedbenom tijelu.

3. Ako kupac s poslovnim nastanom izvan Unije ne ispuni zahtjev iz stavka 1., provedbeno tijelo koje je izdalo zahtjev bez odgode upozorava Komisiju i sva druga provedbena tijela da taj kupac nije imenovao osobu za kontakt odgovornu za Uniju. Komisija može dopuniti upozorenje svim informacijama koje će vjerojatno olakšati brzo i odgovarajuće djelovanje provedbenih tijela.

POGLAVLJE VII.

POSTUPOVNE ODREDBE

Članak 28.

Obveze izvješćivanja za Komisiju

1. Komisija do 11. rujna 2031. Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru te Odboru regija podnosi izvješće o primjeni ove Uredbe. Komisija to izvješće uzima u obzir pri provedbi evaluacije Direktive (EU) 2019/633. Toj se evaluaciji prema potrebi prilaže zakonodavni prijedlog u vezi s ovom Uredbom.

2. Komisija temelji izvješće iz stavka 1. ovog članka na godišnjim izvješćima iz članka 10. stavka 2. Direktive (EU) 2019/633. Komisija prema potrebi može zatražiti dodatne informacije od država članica.

3. U izvješću iz stavka 1. opisuje se razvoj mehanizama suradnje uspostavljenih na temelju ove Uredbe i provedbenih aktivnosti, posebno utvrđivanje najčešćih vrsta prekograničnih nepoštenih trgovačkih praksi, najpogođenijih sektora i vrsta kupaca, uključujući one s poslovnim nastanom izvan Unije, koji su najčešće uključeni.

Članak 29.

Izvješćivanje država članica

Godišnje izvješće iz članka 10. stavka 1. Direktive (EU) 2019/633 sadržava pojedinosti o aktivnostima obuhvaćenima područjem primjene ove Uredbe. Te pojedinosti obuhvaćaju, među ostalim, broj zahtjeva koje su zaprimila provedbena tijela primatelji zahtjeva, u skladu s člancima 7., 8., 9. i 12. ove Uredbe, kao i broj koordiniranih mjera protiv raširenih nepoštenih trgovačkih praksi s prekograničnom dimenzijom, u skladu s člankom 18. ove Uredbe, koje su započete ili završene tijekom prethodne godine. Za svaki dovršeni zahtjev ili mjeru izvješće sadržava sažet opis predmeta te poduzetih koraka i mjera.

Članak 30.

Informacijski sustav unutarnjeg tržišta

1. Informacijski sustav unutarnjeg tržišta (IMI), uspostavljen Uredbom (EU) br. 1024/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ([10]), upotrebljava se za potrebe članaka 7., 8., 9., 11., 12. i 13., članaka od 15. do 22. i članaka 24., 26. i 27. ove Uredbe.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 31. radi izmjene stavka 1. ovog članka u pogledu alata koji će se upotrebljavati za upravljanje obavijestima i komunikacijom među provedbenim tijelima kako bi se u obzir uzele buduće tehničke potrebe.

Članak 31.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 30 stavka 2. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina od 9. ožujka 2026. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 30. stavka 2. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.

5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

6. Delegirani akt donesen na temelju članka 30. stavka 2. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 32.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže Odbor za zajedničku organizaciju tržišta poljoprivrednih proizvoda osnovan člankom 229. Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ([11]). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

([10]) Uredba (EU) br. 1024/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2008/49/EZ („Uredba IMI") (SL L 316, 14.11.2012., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1024/oj).

([11]) Uredba (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL L 347, 20.12.2013., str. 671., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj).

POGLAVLJE VIII.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 33.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 10. rujna 2027.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 11. ožujka 2026.

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednica	*Predsjednica*
R. METSOLA	M. RAOUNA